

hvorved antallet af naturalisationsansøgninger er vokset stærkt.

I det seneste tiår kan antallet af naturaliserede personer opgøres således (Kilde: Torben Steffensen, Lov om Dansk Indfødsret med kommentarer, Jurist- og Økonomforbundets Forlag 1991, pag. 82 ff):

1980/81:	1.224
1981/82:	1.479
1982/83:	1.574
1983/84:	1.689
1984/85:	1.839
1985/86:	2.190
1986/87:	1.985
1987/88:	2.075
1988/89:	2.424
1989/90:	2.542
1990/91:	2.908
1991/92:	2.809 (Kilde: Indenrigsministeriet, Indfødsretskontoret).
1992/93:	3.175 (Kilde: Justitsministeriet, Indfødsretskontoret).
1993/94:	2.388 (Kilde: Justitsministeriet, Indfødsretskontoret).

Det bemærkes, at oversigten ikke omfatter de mindreårige børn, der følger med de voksne ansøgere. Supplerende statistisk materiale vil blive tilvejebragt under udvalgsbehandlingen af beslutningsforslaget, ligesom dokumentation vedrørende lovgivningen og administrationen af indfødsretsregler i en række lande vil blive indhentet.

Uanset statistiske unøjagtigheder og afgrænsningsvanskeligheder er det formentlig korrekt og i alt fald indtil videre ikke imødegået, at der f.eks. i statsminister Poul Schlüters regeringstid er sket en tilvækst af 1. og 2. generationsindvandrere – herunder såvel personer, der har søgt naturalisation som andre, der har lovligt ophold i landet – der er større end i hele Danmarkshistorien, før Poul Schlüter tiltrådte som statsminister.

Forslagsstillerne opfordrer Folketingets medlemmer til meget nøje at overveje deres stilling til de enkelte dele af forslagene.

Selv om der på enkelte punkter kan tænkes at være varierende opfattelser af, hvordan regelsættene bør udformes, er der formentlig intet medlem af Folketinget, der er i tvivl om, at den danske befolkning meget stærkt ønsker og forventer en stramning af betingelserne for at opnå dansk statsborgerskab. Holdningsløshed i disse spørgsmål kan ikke længere forsvares. Det nytter heller ikke at betragte indfødsretsreglerne som et tabuemne. Den danske befolkning har et ind-

lysende krav på, at landets lovgivende forsamling forhindrer en fortsat løbskkørsel på naturalisationsområdet. Det er derfor i nogen grad en bunden opgave, der påhviler Folketinget. Fremskridtspartiet medvirker gerne til, at partierne i fællesskab drøfter og når til enighed om, hvordan denne bundne opgave bedst løses.

Bemærkninger til beslutningsforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det er i stk. 1 præciseret, at naturalisation normalt kun kan meddeles personer, der i alle væsentlige forhold kan klare sig på lige fod med personer, der behersker dansk på modersmålsniveau. Det er i stk. 3 gjort til et krav, at ansøgerne skal forpligte sig til at give afkald på hidtidigt statsborgerskab.

Til § 2

Opholdskravene er ændret efter følgende summarisk gengivne retningslinjer:

	Forslaget	Gældende regler
Nordiske statsborgere	2 år	2 år
Andre EU-statsborgere	7 år	7 år
Andre udlændinge	12 år	7 år
FN-flygtninge	12 år	6 år
Ikke-nordiske og ikke-EU-statsborgere, der lever i ægteskab med dansk statsborger	7 år	4 år
Børn, der er adopteret af danske statsborgere mellem det 6. og det 18. år	4 år	2 år

Til § 3

Reglen har betydning f.eks. for personer under 18 år, der er født og opvokset her i landet sammen med forældre, der ikke ønsker eller ikke er kvalificeret til at opnå dansk statsborgerskab. Reglen kan også have betydning f.eks. for børn og unge, der ikke har ophold her i landet på det tidspunkt, hvor forældrene har fået tildelt dansk statsborgerskab, f.eks. for pakistanske børn, der er blevet sendt hjem til Pakistan for at gå i skole, men som senere tager ophold i Danmark. Efter forslaget kan der i sådanne tilfælde ikke selvstændigt meddeles dansk statsborgerret til sådanne ansøgere, medmindre der foreligger ekstraordinære forhold, der ville gøre det yderst betænkeligt ikke at meddele dem dansk indfødsret.